12/03/2021

Αιτωλίας Κοσμάς: “Μη χάσουμε τη πίστη και το θάρρος μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

“Οφείλουμε να ομολογήσουμε την αλήθεια: Όποιος δεν κοινωνεί του Παναγίου Σώματος και του Τιμίου Αίματος του Χριστού μας, τακτικά και άξια, στερεί την αθάνατη ψυχή του από τον Πανάγιο Άρτο”, τονίζει, μεταξύ άλλων, Σεβ. Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο με αφορμή την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Ο Σεβασμιώτατος σημειώνει προς τους πιστούς πως εισερχόμαστε στην **Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή** και προτρέπει να **μη χάσουμε την Πίστι μας και το θάρρος μας.**

Ο Μητροπολίτης κ. Κοσμάς κάνει εκτενή αναφορά και στο γεγονός πως η Εκκλησία έχει δεχθεί μεγάλη πολεμική κατά την περίοδο της πανδημίας με πολλούς να καταφέρονται όπως σημειώνει και έναντι των Ιερών Μυστηρίων και της Θείας Κοινωνίας. *“Ας προσέξουν, λοιπόν, όσοι περιφρονούν και συκοφαντούν τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Αν θέλουν να είναι άθεοι, ας κρατήσουν την λεγομένη αθεία τους για τον εαυτό τους. Μην επηρεάζουν και φοβίζουν τον ευσεβή λαό πολεμώντας την σώτειρα Μητέρα του, την αγία Εκκλησία, πολεμώντας τον Χριστό*

μας”, υπογραμμίζει.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ:

Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Αὐτὴ ἡ Ἐγκύκλιος γράφεται ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο μὲ εἰλικρινῆ πόνο ψυχῆς, ὄχι μόνο διότι στερηθήκαμε κάτι πολύτιμο, ὑλικό, φθαρτό καί γήινο, ἀλλά γιατί πονοῦμε γιά ὅλα ὅσα συμβαίνουν γύρω μας τελευταῖα. Πολλοὶ ἀδελφοί μας ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ, ἐπηρεασμένοι καὶ φοβισμένοι, στεροῦνται ὅ,τι πιὸ πολύτιμο μᾶς χάρισε ὁ Τριαδικὸς Θεὸς, διὰ τοῦ Σαρκωθέντος καὶ Σταυρωθέντος Κυρίου καὶ Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ• στεροῦνται τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου.

Εἰδικὰ ἀπὸ τὴ σημερινὴ ἡμέρα, Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, καὶ ἀπὸ αὔριο Καθαρὰ Δευτέρα, ποὺ εἰσερχόμαστε στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, χρειάζεται νὰ εἶναι ἰδιαίτερη ἡ προσοχὴ τῶν πιστῶν γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ὑπάρχει, ἀγαπητοί, μία «πανδημία» ὅπως ὀνομάζεται. Ἐπὶ ἕνα χρόνο τώρα, οἱ ὑπεύθυνοι τονίζουν ὅτι πρέπει νὰ προσέξουμε τὴν σωματική μας ὑγεία. Ἐπιβλήθηκαν ἄμεσα μέτρα, περιορισμοί, ἀπαγορεύσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπειλές, γιὰ νὰ μὴν ἐκτεθῆ ἡ σωματική μας ὑγεία σὲ κίνδυνο.

Ἔχοντας, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ ὑπ’ ὄψιν μας, ἄς ἐπιτραπῆ νὰ κάνουμε σήμερα δύο παρατηρήσεις.

Α). Κανεὶς δὲν κατηγορεῖ τοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὴν ἀνησυχία καί τήν φροντίδα τους, ὅσον ἀφορᾶ στὸν κίνδυνο τῆς ὑγείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅσο ὑπάρχει ἡ ἐπιδημία. Ἐρωτοῦμε, ὅμως:

Γιά ποιό λόγο στὶς ἐνημερώσεις τους, στὶς ἀνακοινώσεις τους, τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως γελοῦν, εἰρωνεύονται, πολεμοῦν, ἐκφράζουν ἐχθρότητα γιὰ τὴν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ μας Ἐκκλησία, γιὰ τὴν Ἀλήθειά Της, γιὰ τὴν Πίστι Της, γιὰ τὴν Παντοδύναμο Θεία Χάρι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, γιὰ τὰ Ἄχραντα Μυστήρια; Γιὰ ποιὸ λόγο ἀναρτήσεις, δημοσιεύσεις, καταφέρονται περιφρονητικά καὶ συκοφαντικὰ ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν ζωοποιῶν Μυστηρίων της; Ἄλλο εἶναι ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ὑγεία τῶν συνανθρώπων μας καὶ ἄλλο ἡ πολεμικὴ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μυστηρίων της.

Ὅσοι μιλοῦν περιφρονητικὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὴν σώζουσα Χάρι Της, ἔχουν φροντίσῃ νὰ γνωρίσουν τὸν Χριστό, τὴν παρουσία Του στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν εὐτυχία καὶ τὴν χαρὰ μὲ τὶς ὁποῖες γεμίζει τὸν χριστιανό; Φρόντισαν ποτὲ νὰ

ταπεινωθοῦν, νὰ καθαρίσουν τὴν καρδιά τους ἀπὸ τὴ θόλωσι τοῦ κόσμου γιὰ νὰ κατανοήσουν τί θὰ πῇ Χάρις Θεοῦ; Ἂν τὸ τζάμι εἶναι θολωμένο, ὅσο κι ἂν λάμπῃ ὁ ἥλιος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν δοῦμε. Αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅμως, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι δὲν λάμπει ὁ ἥλιος.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν φροντίδα της, θέλει μόνο νὰ βοηθήση καὶ νὰ σώσῃ τὸ λαὸ της. Ὄχι νὰ τὸν ζημιώση. Ἡ Ἐκκλησία ποτὲ δὲν ἀρνεῖται τὴν ἐπιστήμη, ἀφοῦ «Κύριος ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην» (Σ.Σειράχ 38,6). Ὅμως, πιστεύει ὅτι πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη ὑπάρχει ἡ Παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ. Ποτὲ ἡ Ἐκκλησία δὲν εἰρωνεύεται τὴν ἐπιστήμη.

Δυστυχῶς, ὅμως, σήμερα πολλοὶ ἐνεργοῦν μόνο μὲ τὴν πεπερασμένη λογικὴ καὶ κινούμενοι ἀπὸ ἄλλες φωνές, εἰρωνεύονται καὶ πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησία μας. Σταυρώνουν καὶ πάλι τὸν Χριστό μας. Ὅσο καὶ ἄν οἱ πολέμιοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας χύνουν δηλητήριο ἀγνωμοσύνης καὶ ἐχθρότητος, ἡ καθαρὴ ἱστορία τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στὴν πατρίδα μας – ἀλλὰ καὶ ἄλλων ὀρθοδόξων χωρῶν – βεβαιώνει ὅτι φοβερὲς λοιμικὲς ἀσθένειες, τὶς ὁποῖες δὲν μπόρεσε ἡ ἐπιστήμη νὰ θεραπεύση, θεραπεύθηκαν ὅταν οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, μὲ πίστι, γονάτισαν μέσα στὸν Ἱερὸ Ναό, προσευχήθηκαν μὲ δάκρυα μετανοίας, λιτάνευσαν ἱερὰ λείψανα ἁγίων καὶ ἱερὲς εἰκόνες, ἔζησαν συνειδητὴ μυστηριακὴ ζωή.

Ταυτόχρονα, ἐπώνυμοι, διακεκριμένοι ἰατροὶ ἐπιστήμονες, ὁμολογοῦν ὅτι ὅταν στὴν διακονία τους – καὶ μάλιστα στὸ χειρουργεῖο – οἱ ἴδιοι ἀδυνατοῦσαν νὰ προχωρήσουν, κάποιος Ἄλλος κινοῦσε τὰ χέρια τους καὶ θαυματουργικὰ ἦλθε ἡ θεραπεία.

Ἂς προσέξουν, λοιπὸν, ὅσοι περιφρονοῦν καὶ συκοφαντοῦν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του. Ἂν θέλουν νὰ εἶναι ἄθεοι, ἂς κρατήσουν τὴν λεγομένη ἀθεΐα τους γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Μὴν ἐπηρεάζουν καὶ φοβίζουν τὸν εὐσεβῆ λαὸ πολεμώντας τὴν σώτειρα Μητέρα του, τὴν ἁγία Ἐκκλησία, πολεμώντας τὸν Χριστό μας.

Ἐδῶ, ἂς μᾶς ἐπιτρέψουν καὶ ἕνα ἀκόμη ἐρώτημα: Οἱ πολέμιοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων Μυστηρίων, ἀφοῦ κόπτονται γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, γιατί δὲν διαμαρτύρονται γιὰ τὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες βρέφη ποῦ πετάγονται στοὺς ὑπονόμους μὲ τὶς ἐκτρώσεις; Δὲν εἶναι ἄνθρωποι τὰ παιδιὰ αὐτά;

Β). Ὅλη αὐτὴ ἡ στρατευμένη πολεμικὴ ἔσπειρε φόβους, ἀνησυχίες, ὀλιγοπιστία στοὺς Χριστιανούς μας, στὸν εὐσεβῆ λαό μας.

Ὁ κάθε ἄσχετος καὶ ἄγευστος πίστεως καὶ θείας Ἀληθείας, ὁ ἀμέτοχος τῶν φρικτῶν **Μυστηρίων καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας,** βγῆκε σὲ μιὰ ὀθόνη, πῆρε ἕνα

μικρόφωνο, ἔγινε ἀνώτερος τῶν Ἀποστόλων, τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῶν ὁσίων, τῶν μαρτύρων, τῶν νεομαρτύρων, καὶ εἰρωνεύεται τὸ φρικτὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τὸ τεθεωμένο Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας καὶ δογματίζει προτρέποντας: «Μὴν κοινωνᾶτε γιατί θὰ μολυνθῆτε.. Μὴν ἐκκλησιάζεσθε!».

Δὲν γνωρίζουμε πῶς βλέπουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Δὲν γνωρίζουμε ἄν πιστεύουν ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία δὲν εἶναι ψωμάκι καὶ κρασάκι. Μποροῦν, ὅμως, νὰ μελετήσουν, χωρὶς ἐγωισμὸ καὶ προκατάληψι, καὶ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἦλθε στὴ γῆ ἁπλὰ γιὰ νὰ σταυρωθῇ καὶ νὰ ἀναστηθῇ καταργώντας τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο. Αὐτὸ δὲν ἀρκοῦσε. Ἀφοῦ μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴν δυναστεία τοῦ διαβόλου καὶ ἔντυσε τὴν φύση μας μὲ τὸν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας, θέλησε νὰ μᾶς κάμει τέλεια δικούς Του, νὰ εἶναι μέσα μας ὁ Ἴδιος μὲ τὸ Ἄχραντο Σῶμα Του, νὰ εἶναι μαζί μας, μέ ἐμᾶς ποὺ Τὸν ἀγαπᾶμε καὶ πιστεύουμε στὸ σωτήριο ἔργο Του, στὴ θεότητά Του.

Ὡς Θεάνθρωπος, ὁ Χριστός δίνεται στὸν ἄνθρωπο καὶ ὁ ἄνθρωπος θεοποιεῖται μὲ τὴν ἄρρητη δωρεά. Τί φοβερὸ, ἀλήθεια, Μυστήριο! Ποιός μπορεῖ νὰ τὸ χωρέσῃ στὸ πήλινο μυαλό του;

Δὲν γνωρίζουμε πάλι, ἂν αὐτὲς τὶς θεῖες ἀλήθειες τὶς γνωρίζουν ὅσοι πολεμοῦν σήμερα τὴν Ἐκκλησία, ὅσοι θέλουν νὰ ἀποκόψουν τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τὸ ἅγιο Ποτήριο τῆς Ζωῆς. Ἐκεῖνο πού μᾶς θλίβει εἶναι ὅτι οἱ δογματισμοί τους καὶ οἱ ἀπειλὲς, φοβίζουν τοὺς χριστιανοὺς καὶ τοὺς στεροῦν τὸ φάρμακο τῆς ἀθανασίας.

Ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε τὴν ἀλήθεια: Ὅποιος δὲν κοινωνεῖ τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας, τακτικὰ καὶ ἄξια, στερεῖ τὴν ἀθάνατη ψυχή του ἀπὸ τὸν Πανάγιο Ἄρτο καὶ τὴν ὁδηγεῖ στὸν θάνατο. Ὁ Κύριος τὸ διεκήρυξε: «Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβᾶς... ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἰωάν. στ΄ 51, 58).

Πονᾶμε, λοιπὸν, γιατί οἱ χριστιανοί μας διστάζουν νὰ κοινωνήσουν. Διστάζουν νὰ ἐκκλησιαστοῦν, φοβοῦνται νὰ κοινωνήσουν. Πονᾶμε ἀκόμα, γιατί βλέπουμε χριστιανοὺς νὰ τρέχουν νὰ κοινωνήσουν πρῶτοι. Ἁρπάζουν τὸ μάκτρο γιὰ νὰ δεχθοῦν πρῶτοι τὴν Θεία Κοινωνία, γιὰ νὰ μὴν κοινωνήσουν ἄλλοι πρῶτα καὶ τοὺς «μεταδώσουν μόλυνσι».

Ὑπάρχει, ἀδελφοί μου, μεγαλύτερο ἁμάρτημα ἀπὸ αὐτό; Ὑπάρχει μεγαλυτέρα ὕβρις, βλασφημία, προσβολὴ τοῦ Χριστοῦ μας ἀπὸ αὐτὴ τὴν συμπεριφορά; Τί εἶναι ὁ Χριστός; Πιστεύουμε ὅτι εἶναι ὁ Θεός; Ὅτι εἶναι Αὐτὸς ποὺ νίκησε τὸν διάβολο, τὴν ἁμαρτία, τὸν θάνατο καὶ μᾶς χάρισε ζωή, εἰρήνη, χαρά, ἀνάστασι, ἀφθαρσία, ἀθανασία;

Ἀγαπητοί, σ’ αὐτοὺς τοὺς καιροὺς τῆς ἀποστασίας, μὴν ἀκοῦμε φωνὲς σκοτισμένες καὶ ἀντίχριστες. Μὴν παρασυρόμαστε ἀπὸ τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Μὴν ὁδηγήσουμε τὴν ψυχὴ μας σὲ αἰώνιο θάνατο, ἐπειδὴ τονίζεται τόσο πολὺ ἡ ὑγεία τοῦ σώματος.

Ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς καὶ τὸ σῶμα φροντίζει μὲ προσοχή, γιατί εἶναι «ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος», ἀλλὰ καὶ ποτὲ δὲν ἀγνοεῖ τὴν αἰώνια ζωὴ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς του, «..ἐπιμελεῖται ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου». Ποτὲ δὲν λησμονεῖ ὅτι ἡ ψυχὴ χωρὶς Χριστὸ πεθαίνει, γιατί δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάση στὴν αἰωνιότητα χωρὶς τὴν ἕνωσί της, ἐδῶ στὴ γῆ, μὲ τὸν Χριστό.

Ὡς πνευματικὸς πατέρας θερμὰ παρακαλῶ ὅλους, νὰ μὴν ἀκοῦμε ἀλλότριες καὶ πολέμιες φωνές, οἱ ὁποῖες προσβάλλουν καὶ εἰρωνεύονται τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία καὶ τὰ χαριτόβρυτα Μυστήριά της, τὰ ὁποῖα χαρίζουν στὸν χριστιανὸ ζωή, μεταμόρφωσι, εἰρήνη, γαλήνη, ἕνωσι μὲ τὸν Σαρκωθέντα Θεό, ἁγιασμό, ἀφθαρσία καὶ ἀθανασία.

Μὴ φοβώμαστε, μὴν ἀποφεύγουμε, ἀδελφοί μου, τὸν ἐκκλησιασμό. Καὶ τὸ πιὸ φοβερό, μὴ διστάζουμε νὰ πλησιάσουμε τὸ ζωοπάροχο Ἅγιο Ποτήριο καὶ νὰ κοινωνήσουμε τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος φοβᾶται νὰ κοινωνήσει ἢ ἔχει λογισμὸ ὀλιγοπιστίας, προσβάλλει καὶ ὑβρίζει τὸν Χριστό μας. Δὲν Τὸν πιστεύει, δὲν Τὸν ἀγαπᾷ.

Ἀδελφοί μου,

Εἰσερχόμαστε στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Μὴ χάσουμε τὴν Πίστι μας καὶ τὸ θάρρος μας.

Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, **ἂς μετανοήσουμε μὲ προσωπικὴ βαθειὰ μετάνοια**. Ἂς προσευχηθοῦμε θερμά, ἐμπρὸς στὸν Ἐσταυρωμένο Λυτρωτή μας, ἐμπρὸς στὴν ἀνύστακτη Μητέρα μας, τὴν Παναγία μας, ἐμπρὸς στοὺς Ἁγίους μας καὶ τὰ ἱερὰ λείψανά τους. Ἂς γονατίσουμε μὲ τελωνικὴ συναίσθησι καὶ ἂς ζητήσουμε συγχώρησι, ὥστε νὰ ἀπομακρύνει ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Θεὸς τὴν ἐπιδημία.

Μὴ λησμονοῦμε τοὺς ἁγίους Μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸ αἷμα τους ἔχυσαν γιὰ νὰ μὴ στερηθοῦν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν ἁγιασμό τους. Δὲν ἔχασαν, οὔτε χάθηκαν. Ζοῦν εἰς τὸν αἰῶνα! Ἔχασαν καὶ χάθηκαν, χάνουν καὶ χάνονται, ὅσοι πολέμησαν καὶ πολεμοῦν τὸν Ἀναστάντα Χριστό.

Εὔχομαι πατρικὰ ὅλοι μας, μὲ τὸν Χριστὸ στὴν καρδιά, νὰ προχωρήσουμε μὲ μεγαλύτερη συναίσθηση τοῦ ἀγῶνα μας κατὰ τὴν Ἁγία Τεσσαρακοστή, ὥστε νὰ ζοῦμε εὐτυχεῖς στὴ γῆ ἀλλὰ καὶ τὴν αἰωνιότητα νὰ κατακτήσουμε.

Μέ τήν ἀγάπη τοῦ ταπεινοῦ μας Χριστοῦ,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ